Тема 5. Графи

Лекція 3. Знаходження оптимальних маршрутів

- 1. Постановка завдання мінімізації мережі.
- 2. Алгоритм Краскала.
- 3. Алгоритм Прима.
- 4. Алгоритм Прима з підмножинами вершин.
- 5. Постановка задачі знаходження мінімальної відстані в мережі.
- 6. Алгоритм Дейкстри для упорядкованого графа.
- 7. Алгоритм Дейкстри для будь-якого графа.

1. Постановка завдання мінімізації мережі

Між N віддаленими підмережами $(S_1, ..., S_N)$ MCC необхідно прокласти оптоволоконний кабель. Витрати на прокладку кабелю між підмережами S_i і S_j складають C_{ij} (умов. од.). Всі підмережі рівноправні. Мінімізувати витрати на прокладку кабелю.

Основний алгоритм – знаходження мінімального кістякового дерева.

2. Алгоритм Краскала

Візьмемо зважений зв'язний граф G=(V, E), де V — множина вершин, E — множина ребер, для кожного з яких задано вагу.

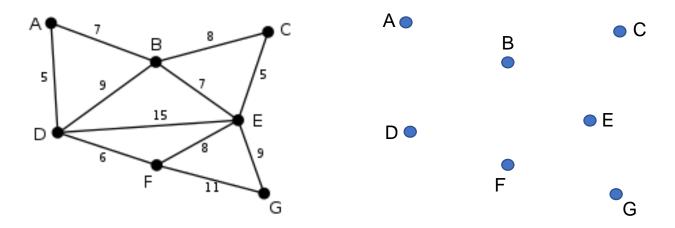
Тоді ациклічна множина ребер, що поєднують усі вершини графу і чия загальна вага мінімальна, називається мінімальним кістяковим деревом.

Алгоритм Краскала починається з побудови виродженого лісу, що містить V дерев, кожне з яких складається з однієї вершини.

Далі виконуються операції об'єднання двох дерев (після кроку 0 одне дерево – декілька зв'язаних вершин, друге — ізольована вершина), для чого використовуються найкоротші можливі ребра, поки не утвориться єдине дерево. Ознака закінчення процесу — кількість доданих ребер дорівнює кількості вершин, зменшеної на одиницю.

Це дерево і буде мінімальним кістяковим деревом.

Приклад. Розглянемо зважений неорієнтований (7,11)-граф, котрий задає всі можливі варіанти прокладення кабелю між 7 підмережами: A, B, C, D, E, F, G. Яка мінімальна довжина кабелю необхідна?

Крок 0. Це початковий граф. Цифри над ребрами позначають їх вагу. Жодне з ребер не додане до кістякового дерева (чорний колір), тому початок для формування кістякового дерева – це вироджений ліс, що складається з 7 незв'язаних вершин.

Поточна довжина кабелю L=0.

Складемо впорядкований за вагою список ребер:

АД (5)

CE (5)

DF (6)

AB (7)

BE (7)

BC (8)

EF (8)

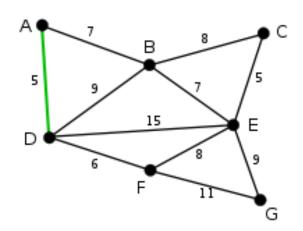
BD (9)

EG (9)

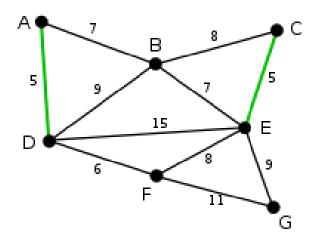
FG (11)

DE (15)

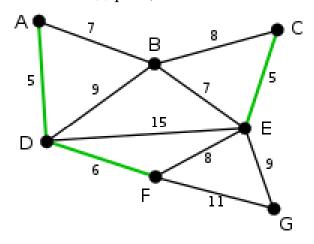
Крок 1. AD і CE мають найменшу вагу 5, і AD вибирається з них довільно та додається до кістякового дерева (зелений колір). L = 0+5=5

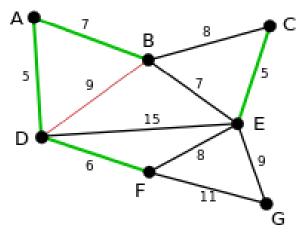
Крок 2. Далі СЕ ϵ найлегшим ребром з вагою 5, тому воно також додається до дерева. L = 5+5=10.

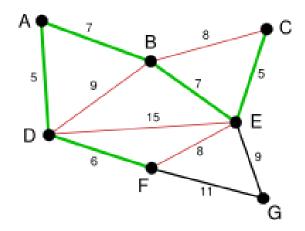
Крок 3. Аналогічним чином обирається найлегше з недоданих ребер графу DF з вагою 6 і додається до кістякового дерева, L = 10 + 6 = 16.

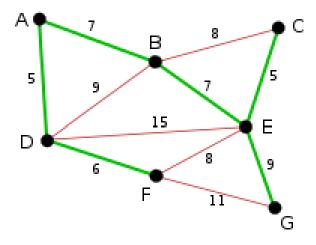
Крок 4. Наступними найлегшими ребрами ε AB і BE, вагою 7. AB обирається довільно і додається до кістякового дерева. BD фарбується у червоний колір, оскільки воно ε частиною циклу ABD, L=16+7=23.

Крок 5. Наступним додається ребро BE з вагою 7. L = 23 + 7 = 30. Червоним забарвлюємо ребра BC (цикл BCE), DE (цикл DEBA) і FE (цикл FEBAD).

Крок 6. Додаємо ребро EG вагою 9 і отримуємо мінімальне кістякове дерево (це шосте зелене ребро, тому процес закінчено), L = 30 + 9 = 39.

Отже, відповідь: мінімальна довжина кабелю складає **39** одиниць (наприклад, км), а на графі наведений один із можливих варіантів (у даному випадку єдиний).

3. Алгоритм Прима

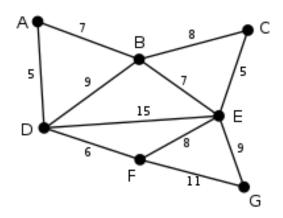
Побудова починається з дерева, що містить в собі одну (довільну) вершину. Протягом роботи алгоритму дерево розростається, поки не охопить усі вершини початкового графу. На кожному кроці алгоритму до поточного дерева приєднується найлегше з ребер, що з'єднують вершину з побудованого дерева і вершину, що не належить дереву.

Виконаємо те ж завдання.

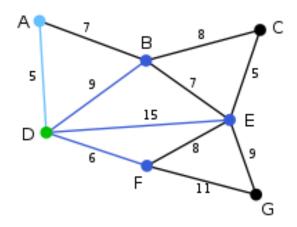
Приклад. Розглянемо зважений неорієнтований (7,11)-граф, котрий задає всі можливі варіанти прокладення кабелю між 7 підмережами: A, B, C, D, E, F, G. Яка мінімальна довжина кабелю необхідна?

Умова. Початковий зважений граф. Числа біля ребер показують їх ваги, які можна розглядати як відстані між вершинами.

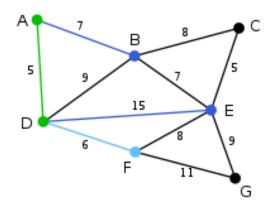
Поточна довжина кабелю L=0.

Крок 1. За початкову довільно обирають вершину D. Кожна з вершин A, B, E і F з'єднана з D єдиним ребром. Вершина A — найближча до D, і вибирається як друга вершина разом з ребром AD. (блакитний колір — нове ребро, синій колір — ті ребра, що розглядалися). Поточна довжина кабелю L=5.

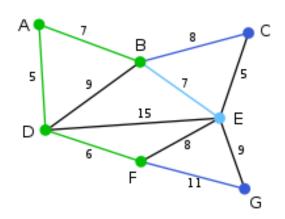

Крок 2. Наступна вершина — найближча до будь-якої з обраних вершин D або A. В віддалена від D на 9 і від A — на 7. Відстань до E дорівнює 15, а до F — 6. F є найближчою вершиною, тому вона включається в дерево разом з ребром DF (зелений колір - елемент кісткового дерева). Поточна довжина кабелю L = 5 + 6 = 11.

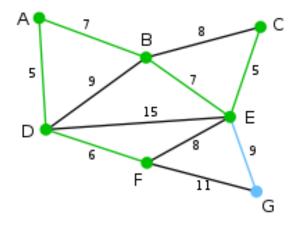

Кроки 3-5. Аналогічними кроками приходимо до такого дерева. У цьому разі ϵ можливість вибрати або C, або E, або G. C віддалена від B на 8, E віддалена від B на

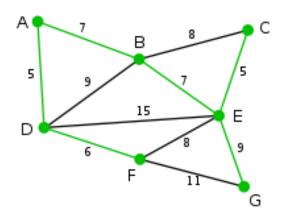
7, а G віддалена від F на 11. Е — найближча вершина, тому обирають E і ребро BE. Поточна довжина кабелю L=11+7+7=25. Потім додаємо вершину C, поточна довжина кабелю L=25+5=30.

Крок 6. Єдина вершина, що залишилася — G. Відстань від F до неї одно 11, від E - 9. E ближче, тому обирають вершину G і ребро EG, поточна довжина кабелю E - 30 + 9 = 39.

Крок 7. .Вибрано всі вершини, мінімальне кістякове дерево побудовано

Відповідь: мінімальна довжина кабелю складає 39 одиниць

4. Алгоритм Прима з підмножинами вершин

Крок 1. Визначаємо множину номерів підмереж:

 $M = \emptyset$ – множина під'єднаних підмереж,

 $B = \{1, 2, ..., N\}$ - не під'єднанні вузли (підмережі),

 $C = \emptyset$ - множина вибраних маршрутів прокладки кабелю.

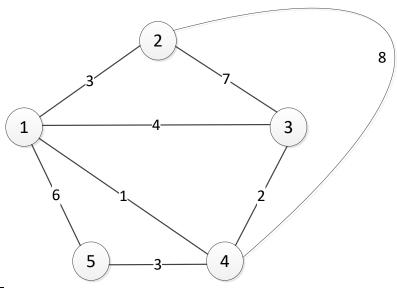
$$\frac{\text{Крок 2}.}{C_{i_0j_0}} = \min_{i,j} \big\{ \!\! C_{i,j} \big\} \!\! , \; B = B - \big\{ \!\! i_0,j_0 \big\} \!\! ; \; k = 2; \; C = \big\{ \!\! C_{i_0j_0} \big\} \!\! , \; M = \big\{ \!\! i_0,j_0 \big\} \!\!$$

Додаємо його до множини С, а його вершини – до множини М.

Крок 3. (к-я ітерація) Пошук найближчої нерозподіленої вершини графа:

$$K=k+1$$
, якщо $k>N-$ вихід,
$$C_{i_kj_k}=\min_{\substack{i\in M\\j\in B}} \{C_{i,j}\}.$$

Результатом є множина мінімальних витрат С: $C_{\min} = \sum_{C_{i,j} \in C} |C_{i,j}|$.

Приклад.

- 1) $M=\{1,4\}$, $B=\{2,3,5\}$, $C=\{C_{14}\}$.
- 2) Miж M і B наймінімальніша відстань 2 (4-3):

$$M=\{1,4,3\}, B=\{2,5\}, C=\{C_{14}; C_{43}\}.$$

- 3) Між М і В наймінімальніша відстань -3 (4-5; 2-1), обираємо будь-яке: $M=\{1,4,3,2\}, B=\{5\}, C=\{C_{14}; C_{43}; C_{12}\}.$
- 4) Вершина 5 ближче за все до 4, тобто:

$$M=\{1,4,3,2,5\}, B=\emptyset, C=\{C_{14}, C_{43}, C_{12}, C_{45}\}, C_{min}=1+2+3+3=9 \text{ (од.)}$$

Рішення з таблицею маршрутів: стовпці М, рядки В, шукаємо мінімальні елементи на перетині М і В, далі за алгоритмом:

M	1	2	3	4	5
В					
1	X	3	4	1	6
2	3	X	7	8	∞
3	4	7	X	2	∞
4	1	8	2	X	3
5	6	∞	∞	3	X

5. Постановка задачі знаходження мінімальної відстані в мережі

 \in N мережних вузлів, пронумерованих від 1 до N. Необхідно передати повідомлення з вузла 1 до вузла N з мінімальними витратами мережевого ресурсу, якщо витрати при передачі з вузла і у вузол ј дорівнюють d_{ij} (i < j). Передбачається, що вузли впорядковані і повідомлення може бути передано далі тільки на вузол з великим номером (це можливо, оскільки передбачається мережу без циклів).

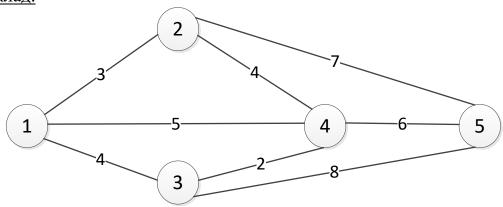
Основний алгоритм – знаходження найкоротшого маршруту.

6. Алгоритм Дейкстри для упорядкованого графа

<u>Крок 1</u>. Нехай u_j – довжина мінімального маршруту з вузла 1 у вузол $j; j = 0; u_1 = 0.$

 $\underline{\text{Крок 2}}$. j=j+1. Якщо j>N, то u_N — довжина маршруту, котрий шукаємо. $\underline{\text{Крок 3}}$. $u_j=\min_{i< j} \left\{u_i+d_{ij}\right\}$

Приклад.

- 1) $u_1 = 0$
- 2) $u_2 = min\{\frac{u_1}{u_1} + \frac{d_{12}}{d_{12}}\} = 3$
- 3) $u_3 = min\{\frac{u_1}{u_1} + \frac{d_{13}}{d_{13}}\} = 4$
- 4) $u_4 = \min\{u_1 + d_{14}; u_2 + d_{24}; u_3 + d_{34}; \} = \min\{0 + 5; 3 + 4; 4 + 2\} = 5$
- 5) $u_5 = \min\{u_2 + d_{25}; u_3 + d_{35}; u_4 + d_{45};\} = \min\{3 + 7; 4 + 8; 5 + 6\} = 10$

Шлях 5 \to 2 \to 1=10 (од.)

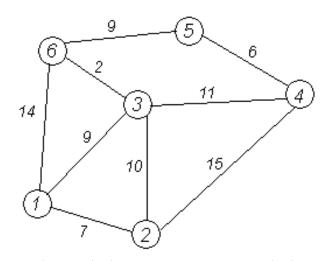
7. Алгоритм Дейкстри для будь-якого графа

Дано неорієнтований зв'язний граф G(V, U). Знайти відстань від вершини а до всіх інших вершин V.

Зберігатимемо поточну мінімальну відстань до всіх вершин V (від даної вершини а) і на кожному кроці алгоритму намагатимемося зменшити цю відстань.

Спочатку встановимо відстані до всіх вершин рівними нескінченості, а до вершини а — нулю.

Розглянемо виконання алгоритму на прикладі.

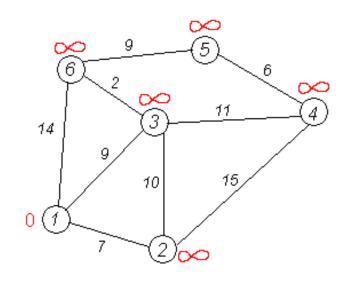
Нехай потрібно знайти відстані від 1-ї вершини до всіх інших.

Кружечками позначені вершини, лініями — шляхи між ними («дуги»).

Над дугами позначена їх «ціна» — довжина шляху. Надписом над кружечком позначена поточна найкоротша відстань до вершини.

Крок 1. Ініціалізація.

Встановлюємо відстані до всіх вершин рівними нескінченості, а до вершини а — нулю. Жодної вершини графу ще не опрацьовано.

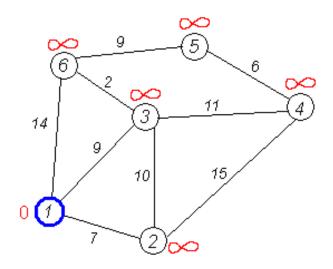

Крок 2.

Знаходимо таку вершину (із ще не опрацьованих), поточна найкоротша відстань до якої мінімальна. В нашому випадку це вершина 1.

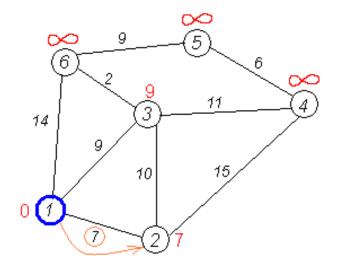
Починаємо її опрацьовувати (відмічаємо синім кружечком).

Для цього будемо обходити всіх її сусідів і, якщо шлях в сусідню вершину через 1 менший за поточний мінімальний шлях в цю сусідню вершину, то запам'ятовуємо цей новий, коротший шлях як поточний найкоротший шлях до сусіда.

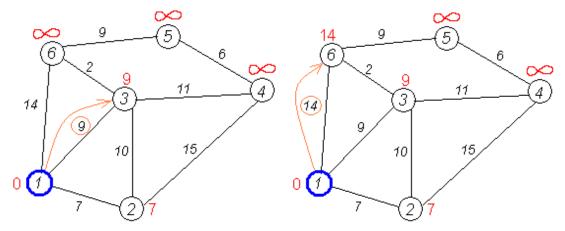
Крок 3.

Перший по порядку сусід 1-ї вершини — 2-а вершина. Шлях до неї через 1-у вершину дорівнює найкоротшій відстані до 1-ї вершини + довжина дуги між 1-ю та 2-ю вершиною, тобто 0+7=7 (червона стрілочка). Це менше поточного найкоротшого шляху до 2-ї вершини, тому найкоротший шлях до 2-ї вершини дорівнює 7.

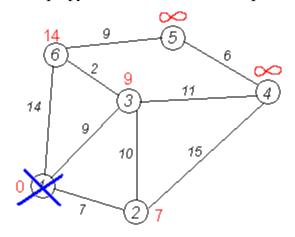
Кроки 4, 5.

Аналогічну операцію проробляємо з 2 іншими сусідами 1 вершини — 3-ю та 6-ю.

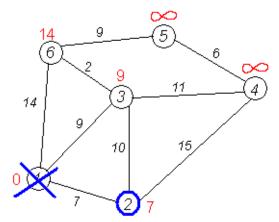
Крок 6

Всі сусіди вершини 1 перевірені. Поточна мінімальна відстань до вершини 1 вважається остаточною і обговоренню не підлягає (те, що це дійсно так, вперше довів Дейкстра). Тому викреслимо її з графу, щоб відмітити цей факт.

Крок 7.

Практично відбувається повернення до кроку 2. Знову знаходимо «найближчу» необроблену (невикреслену) вершину. Це вершина 2 з поточною найкоротшою відстанню до неї = 7. Обводимо її синім кружечком і починаємо опрацьовувати її сусідів.

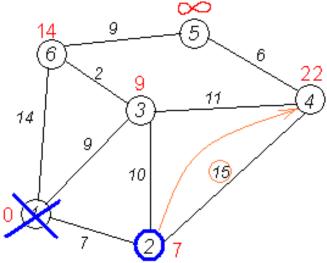

I знову намагаємося зменшити відстань до всіх сусідів 2-ї вершини, намагаючись пройти в них через 2-у. Сусідами 2-ї вершини ε 1, 3, 4.

Крок 8

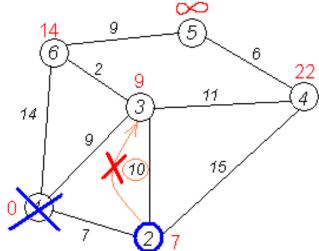
Перший (по порядку) сусід вершини № 2 — 1-ша вершина. Але вона вже оброблена (або викреслена на кроці 6). Тому з 1-ю вершиною нічого не робимо.

Інший сусід вершини 2 — вершина 4. Якщо йти в неї через 2-у, то шлях буде = най-коротша відстань до 2-ї + відстань між 2-ю і 4-ю вершинами = 7 + 15 = 22. Оскільки $22 < \infty$, встановлюємо відстань до вершини № 4 рівним 22 (червона стрілка).

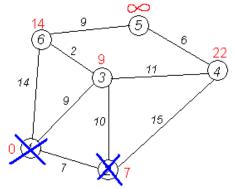
Крок 9

Ще один сусід вершини 2 — вершина 3. Якщо йти в неї через 2-у, то шлях буде = 7 + 10 = 17. Але 17 більше за відстань, що вже запам'ятали раніше до вершини № 3 і дорівнює 9, тому поточну відстань до 3-ї вершини не міняємо (закреслена червона стрілка до неї).

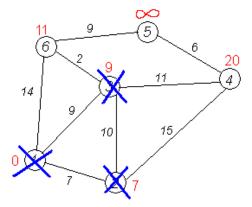
Крок 10

Всі сусіди вершини 2 переглянуті, заморожуємо відстань до неї і викреслюємо її з графу.

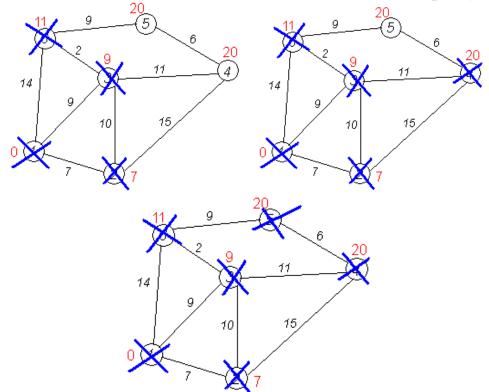
Кроки 11 — 15

По вже «відпрацьованій» схемі повторюємо кроки 2 — 6. Тепер «найближчою» виявляється вершина № 3. Після її «обробки» отримаємо такі результати:

Наступні кроки

Проробляємо те саме з вершинами, що залишилися (№ по порядку: 6, 4 і 5).

Завершення виконання алгоритму Алгоритм закінчує роботу, коли викреслені всі вершини. Результат його роботи видно на останньому рисунку: найкоротший шлях від 1-ї вершини до 2-ї становить 7, до 3-ї — 9, до 4-ї — 20, до 5-ї — 20, до 6-ї — 11 умовних одиниць.